

613. Midőn eljön az én órá

Vad Péter Zsigmond

1. Mi dőn el-jön az én ó-rám, Hogy in-nét el kell men - nem, Jé - zus Krisztus, jöjj, te-kints rám, És bá - to -
2. Ha bánt a lel - ki is - me - ret, Ha vá - dol ten - ger vé - tek, Még - se ret - tent meg en - ge - met, Mert ke - reszt -

9

(.)

ríts meg en - gem! Állj mellém, U - ram, Is - tenem, Mert testem - lel - kem, min - de - nem Hű ke - zed - be a - ján - lom.
fád - ra né zek, És lel - ke - met meg - mosha - tom! Szent véred - ben, én Jé - zu - som. Te vagy az én Meg - vál - tóm!

3. Mivel tested tagja vagyok, A vigaszt megtalálom:
Tőled én el nem válhatok, Nem szakít el halálom.
Neked halok, ha meghalok, És új életre virradok
Te szent halálod árán.

4. Mivel, Uram, feltámadtál, Nem elmúlás lesz végem.
Mivel te mennybe szállottál, Nem kell haláltól félnem.
Ahol te vagy, oda megyek, Hogy örökre veled legyek,
Így útra kelek bátran.

5. Hozzád megyek, én Jézusom, Bár elenyészik testem.
Halálomban csak aluszom, Te majd fölkeltesz engem.
Általad, Isten szent Fia, Megnyílik a menny ajtaja,
És vár az örök élet.

